

Izrek

Člen 46 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotuje s nacionalni zakonodaji, s katero je za vložitev tožbe zoper odločbo o nedopustnosti naknadne prošnje za mednarodno zaščito določen prekluzivni petletni rok, vključno s prazniki in dela prostimi dnevi, če je zadevni prosilec pridržan, pod pogojem, da se na eni strani spoštuje načelo enakovrednosti in da je na drugi strani v takem roku zagotovljen dejanski dostop pridržanih prosilcev do procesnih jamstev, ki jih prosilec za mednarodno zaščito, priznava pravo Unije.

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari ustreza takim zahtevam.

(¹) UL C 423, 16.12.2019.

**Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 4. februarja 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Audiencia Provincial de Barcelona – Španija) – CDT, SA/MIMR, HRMM**

(Zadeva C-321/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Varstvo potrošnikov – Časovni učinki sodbe – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Pristojnost nacionalnega sodišča v primeru pogoja, ki je opredeljen za „nepoštenega“ – Določilo o predčasni zapadlosti – Delna odprava vsebine nepoštenega pogoja – Načelo pravne varnosti – Obveznost skladne razlage)

(2021/C 182/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CDT, SA

Toženi stranki: MIMR, HRMM

Izrek

1. Pravo Unije, zlasti načelo pravne varnosti, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da nacionalno sodišče ne uporabi določbe nacionalnega prava, v skladu s katero lahko spremeni nepošten pogoj v pogodbi, sklenjeni med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom, v položaju, v katerem ta določba, za katero je bilo s sodbo z dne 14. junija 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349) ugotovljeno, da je v nasprotju s členom 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah, v času sklenitve te pogodbe še ni bila predmet zakonodajne spremembe v skladu s to sodbo.
2. Načelo pravne varnosti je treba razlagati tako, da nacionalnemu sodišču, ki je ugotovilo, da je pogodbeni pogoj nepošten v smislu člena 3 Direktive 93/13, ne dovoljuje, da spremeni vsebino tega pogoja, tako da mora to sodišče zavrniti njegovo uporabo. Vendar člena 6 in 7 navedene direktive ne nasprotujeta temu, da nacionalno sodišče takšen pogoj nadomesti z dispozitivno določbo nacionalnega prava, če zadevna posojilna pogodba v primeru odprave navedenega nepoštenega pogoja ne more obstati in lahko zaradi razglasitve ničnosti celotne pogodbe za potrošnika nastanejo posebej škodljive posledice, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 359, 26.10.2020.